

[Gerda Mundt.]

Jeg ser gerne, der kommer en Udvalgsbehandling af Sagen. Forøgelsen af den aarlige Bevilling fra 20 000 Kr. til 30 000 Kr. kan vi ogsaa godt tænke os at gaa med til. Pengene medgaar, saa vidt jeg forstaaer, væsentligst til Løn, Rejser og Tryksager, men jeg advarer i denne Forbindelse imod, at Raadets Arbejde breder sig over videre Omraader, og jeg er enig med den ærede sidste Taler, Fru Inger Gautier Schmit, i, at man allerede har bredt sig over meget forskellige Omraader. Naar der f. Eks. bliver spurgt om, hvilke og hvor mange industrielle Virksomheder der har oprettet Vuggestuer, saa synes jeg, det simpleste Svar vilde være: Man bedes henvende sig til Overinspektionen, under hvem dette Spørgsmaal sorterer. Og saadan gælder det ogsaa adskillige andre Spørgsmaal, saaledes som der allerede er blevet gjort opmærksom paa.

Vi kan altsaa gaa med til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag i et kommende Udvalg.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit rejste det Spørgsmaal, som jeg erkender er naturligt over for en ny offentlig Institution: om den nu ogsaa havde indskrænket sin Virksomhed til sine naturlige Opgaver. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit pegede i den Henseende som et Eksempel paa Spørgsmaalet om Uddannelsen af de unge til Husgerning og mente ikke, at dette Spørgsmaal naturligt faldt inden for Raadets Virksomhedsomraade. Jeg er dog ikke saa sikker paa, om Flertallet af Landets Husmødre, og Mødre overhovedet, i denne Henseende vil dele det ærede Medlems Betragtning. Jeg vil mene, at der her netop foreligger en i høj Grad naturlig konsultativ Opgave for et Husholdningsraad.

Man kan naturligvis om Raadets Valg af Opgaver sige meget, men jeg synes, at man navnlig kan sige det naturlige, at naar en Institution som denne er indskrænket til at udøve sin Virksomhed med de knappe Midler, der er stillet til dens Raadighed, saa er det ogsaa ganske givet, at den i Valget af de Opgaver, den tager sig paa, kan komme til at tage mindre Opgaver op, medens den med tilstrækkelige Midler til Raadighed vilde vælge de større. Og bl. a. af den Grund forekommer det mig rimeligt, at Raadet udstyres saaledes finansielt, at det netop kan tage de Opgaver op, som det efter det ærede Medlems og ogsaa min og sikkert

ogsaa mange andres Mening vil være naturligt.

Der er f. Eks. noget saadant som en mere effektiv Kontrol med Levnedsmidler, navnlig industrielle Levnedsmidler, og det er forstaaeligt, at man fra Raadets Side navnlig til dette Arbejde ønsker Midler til et Laboratorium. Jeg erkender, at der er andre Laboratorier til, men jeg mener dog alligevel, at til den Slags specielle Undersøgelser i en speciel Hensigt staar man sig alligevel ved at arbejde med et Laboratorium, som man har fuld Kontrol over, og derfor anser jeg det for rigtigt og givet, at man, saa snart Midlerne er til Raadighed — hvis de kan stilles til Raadighed —, saa skrider til Oprettelsen af denne Hjælpeinstitution for Raadet. Om den skal ligge det ene eller det andet Sted, derom har jeg ikke den samme Anskuelse som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit; jeg erkender, at det for mange Virksomheders Vedkommende kan være helt ligegyldigt, om den ligger i den ene eller den anden af Landets store Byer. Men jeg stiller et uravrigeligt Krav til Beliggenheden af en saadan Institution, at den skal ligge praktisk i Forhold til det Arbejde, der skal gøres. Den skal med andre Ord helst ligge saa nær Dør om Dør med Raadet som overhovedet muligt, og jeg tror ikke, det vil være rigtig gørligt at faa nogen praktisk Gang i Arbejdet, hvis man instituerer et Laboratorium i den ene Ende af Landet og selve Raadets Domicil i den anden. Men det er jo i hvert Tilfælde et Spørgsmaal, der kan tales om.

Ligeledes berørte det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit Raadets almindelige Holdning og mente, at man, som hun udtrykte sig, havde noget Slagside til Byernes Husmoderinteresser og i nogen Grad negligerede de landøkonomiske Husmoderinteresser. Hvis man har det — og jeg skal naturligvis ikke benægte, at der fra Byernes Side er stillet flere Henvendelser og større Krav til Raadet —, kan det have denne naturlige Aarsag, men paa den anden Side maa jeg dog anholde en anden af det ærede Medlems Bemærkninger i denne Forbindelse. Det var Udtalelsen om, at man maatte tage Hensyn til de mange enlige Husmødre paa Landet — og jeg forstod i Modsætning til dem i Byerne. Der vil jeg dog nok tage en lille Paré med det ærede Medlem om, at Husmødre, der gør deres Arbejde personlig, dog vist er i stort Flertal i Byerne fremfor paa Landet. Men i øvrigt mener jeg naturligvis, at der skal være Ligelighed i Institutionens Behand-